

Z toho, co svrchu bylo uvedeno, plyne tedy, že v okolnosti, že žal. úřad schválil regulační plán omezující se na zřízení nové ulice v dílčí trati hm 00—4.60, nelze shledávati porušení zákonných předpisů v §§ 2. a 4. stav. řádu daných. Mohlo by jíti jen o to, zdali samostatné řešení tohoto dílčího projektu bez současného projednání regulace souvislých oblastí území obecního je se zřetelem k úkolu, který stav. řád plánům polohovým a regulačním zejména v § 2. vytknul, účelné, zejména zdali se takovouto dílčí regulací neprejudikuje nepříznivě pozdější regulaci území obecního s hlediska jednotného, hovícího co nejdokonaleji veř. zájmům vytčeným v § 2. stav. ř. Jsa podle § 2. zák. o ss omezen na zkoumání zákonitosti rozhodnutí správních úřadů, nemůže nss po této stránce nař. rozhodnutí věcně přezkoumávati. Strana, reg. plánem ve svých zájmech dotčená, mohla by jen namítati, že zv k oné souvislosti dílčího plánu regulačního s regulací celkovou vůbec zřetele nebral anebo pro svůj úsudek neopatřil si dostatečného podkladu skutového. — — —

Č. 7268.

Samospráva obecní. — Řízení správní: Je nezákonné, jestliže zv sice odmítne pro svoji nepříslušnost odvolání z usnesení obecního zastupitelstva, majícího povahu prohlášení strany ve sporu o užívání veř. statku, jestliže však zároveň po stránce formální ono usnesení obecního zastupitelstva přezkoumá.

(Nález ze dne 9. května 1928 č. 12.273.)

Věc: Eduard O. v K. proti moravskému zemskému výboru v Brně (zem. konc. Dr. Kar. Nahodil) o zákaz zabezení studnu.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím žal. úřad přezkoumal usnesení obecního zastupitelstva v K. z 30. prosince 1925 po stránce formální, se zrušuje pro nezákonnost.

Ostatně se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l zabezení studnu nalézající se na veř. statku před jeho domem v K. Ke stížnosti několika občanů, kteří ze studny té brali vodu, zakázala mu obecní rada usnesením z 6. května 1925 zabezení.

Odvolání, v němž st-l namítal v podstatě, že jde o soukromou studnu, k níž výhradné právo užívání má st-l jako majitel domu čp. ..., obecní zastupitelstvo a posléz zv zamítl, a to, pokud odvolání namítalo podjatost některých členů obecního zastupitelstva, z důvodu, že při usnášení obecního zastupitelstva o odvolání st-lově nejednalo se o zvláštní osobní zájem členů zastupitelstva po rozumu § 5. ob. nov. č. 76/1919, ve věci samé pak pro svou nepříslušnost, poněvadž st-l, domáhaje se práva na obecní studnu na základě vydržení, uplatňuje nároky soukromoprávní.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Obecní zastupitelstvo usnásějíc se o úpravě užívání studny před čp. ... v K. vycházelo zřejmě z předpokladu, že jde o veř. statek. Jako majitel a správce tohoto veř. statku zakázalo st-li zabezení tuto studnu, resp. potvrdilo zákaz v té příčině daný obecní radou. Toto usnesení jeví

se podle svého obsahu nikoliv jako úřední rozhodnutí, nýbrž jako pouhé prohlášení strany, jímž obec jako majitel a správce veř. statku osobuje si k němu určité právo. Z tohoto pojetí vycházel zřejmě i žal. úřad, třebaže odvolání proti onomu usnesení podané neodmítl s výslovným odůvodněním, že nejde o úřední zákaz, nýbrž o pouhé prohlášení strany. Neboť prohlásil-li se zv. nepříslušným o odvolání v meritu rozhodovati s odůvodněním, že jde o nároky povahy soukromoprávní, nemůže výrok tento za daného stavu věci míti jiného smyslu, nežli, že usnesení ob. zastupitelstva má povahu pouhého prohlášení strany. Má-li však usnesení ob. zastupitelstva tuto povahu, pak není způsobilým objektem instančního přezkoumávání zv-em, a právem proto zv. meritorní rozhodnutí o odvolání st-lově odepřel.

Než právě proto, že zv. správně hodnotil usnesení obecního zastupitelstva jako pouhé prohlášení jedné strany vůči druhé straně soukromoprávního poměru, nemohl se zabývat nejen meritorními, nýbrž ani formálními námitkami, jež tato druhá strana (dnešní st-l) právě jako strana poměru soukromoprávního ve svém odvolání vznesla. Neboť, není-li zv. vůbec povolán zkoumati usnesení ob. zastupitelstva, protože má povahu pouhého prohlášení strany, není povolán podrobiti svému zkoumání ani jeho stránku formální. Nejdeť tu o nic jiného, než o incidentní otázku sporu soukromoprávního, jejímuž řešení správní úřad výrokem svým nesmí předbíhati.

Pokud tedy zv. ve věci samé rozhodování pro svoji inkompetenci odmítl, není stížnost proti tomuto odmítnutí směřující důvodna. Pokud však zv. přes toto správné odmítnutí usnesení obecního zastupitelstva po stránce formální přezkoumával, je tu st-lem vytýkaný rozpor, způsobený nesprávným právním názorem žal. úřadu na rozsah jeho instanční pravomoci rozhodovací. I bylo proto nař. rozhodnutí po té stránce podle § 7. zák. o ss. zrušiti.

Č. 7269.

Samospráva obecní. — Řízení správní: O exekučním vymáhání náhrady nákladu, učiněného obcí na úpravu ulice místo parcelanta, který se k úpravě takové zavázal.

(Nález ze dne 9. května 1928 č. 12.274).

Věc: Antonín N. v D. proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúč. obec D. adv. Dr. Mir. Haken ze Slaného) o náhradu za úpravu silnice.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: V únoru 1913 zažádal st-l za povolení k rozdělení pozemku č. kat. . . v D. na místa stavební a zavázal se hned v žádosti, že každou zastavenou ulici dá podle nařízení obecního úřadu na svůj náklad upravit mimo dlažbu a štět. Dne 3. března 1913 konalo se o žádosti komis. šetření, při němž uznáno za potřebné rozšířiti první hlavní ulici z 9 na 10 m, zřídit na parcelovaném pozemku jednu studnu a v ulici d) upravit stoupání na 7%. Parcelant proti těmto požadavkům námitek neučinil. V sezení obecního zastupitelstva 2. června 1913 byla